

Pest Megyei Főügyészség részére
1054 Budapest, Vörösmarty u. 34/A
Pest Megyei Rendőr-főkapitányság útján
1557 Budapest, Pf. 20.

ügyszám: 13000-349/2011. bü.
tárgy: panasz nyomozás megszüntetése ellen

Tisztelt Főügyészség!

A Magyar Helsinki Bizottság (1054 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 36-38.), mint feljelentő képviselőjében eljárva a fenti számú ügyben, 2012. március 26. napján hozott és részünkre 2012. április 6. napján kézbesített, nyomozás megszüntetéséről szóló határozattal szemben

p a n a s z t

terjeszték elő a Be. 195. § (1) bekezdése alapján a törvényes határidőn belül az alább részletesen kifejtettek indokok alapján.

I. A feljelentés tárgyául szolgáló cselekmény és a nyomozás rövid ismertetése

A nyomozó hatóság a közösség elleni izgatás büntetőjében nyolc hónap nyomozást követően – az ismeretlen tettes elleni nyomozást a Be.190. § (1) bekezdése alapján, mivel a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg a bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásától sem várható eredmény – megszüntette.

A nyomozó hatóság határozata rögzíti, hogy a beszerzett hangfelvétel tartalmazza a feljelentésben rögzített kijelentéseket, amelyeket 2011. augusztus 4-én a Szent Korona Rádió sátrában a nagy nyilvánosság előtt a betyársereg vezetője, az egyértelműen beazonosított Tyirityán Zsolt tett:

„El kell jutni oda, hogy egy gépkarabélynak az elsütőbillentyűjét valaki meg tudja húzni, esetleg akkor, hogyha egy másabb bőrszínt lát.”

„A fajok háborúja zajlik, ezért el kell jutnunk egy szintre, arra, hogy újra agresszívá, erőszakosakká, szikárakká, mohókká, szinte fenevadakká váljunk.”

„Bennünk lesz-e annyi, hogy le merjünk löni egy rohadt, tetves zsidót?”

""Ha esetleg, ott fekiüdne édesanyád vérbe fagyva, és egy mocskos cigány szurkálná belé a kést, szerinted te hallgatnál arra a parancsra, hogy ne ölj?" (ez utóbbi mondat is elhangzott az eseményen a sajtóbeszámolókat szerint, ám a határozat ezt nem tartalmazza, pedig amennyiben elhangzott, ez is releváns)

A nyomozást megszüntető határozat indokolása az alábbiakat tartalmazza:

1. A Btk. 269. § b) pontjában meghatározott közösség elleni izgatás büntetetté az követi el, aki valamely nemzeti, etnikai, faji, vallási csoport, vagy a lakosság egyes csoportjai ellen gyűlöletre uszít.
2. A büntetőjogi rendelkezés elkövetési magatartása a gyűlöletre uszítás, melynek fogalmát a törvény nem határozza meg, ezért annak köznyelvi értelmét kell alapul venni, miszerint a gyűlölet az egyik legszélsőségesebb, negatív, nagyfokú ellenséges indulat.
3. Az követ el uszítást, aki mások érzelmi világára kíván hatni a szenvedélyek felkorbácsolása révén, számolva azzal, hogy a felszólított ellenséges indulatok kitörhetnek és fékezhetlenné válhatnak.
4. Aki tehát nagy nyilvánosság előtt az emberek egyes csoportjai ellen gyűlöletre uszít, nem pusztán az ellenérzéseit, kedvezőtlen vagy sértő nézeteit, netán aggodalmat keltő gondolatait osztja meg hangulatkeltő módon másokkal, hanem olyan feszültséget gerjesztő, lázongó magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy az emberek nagyobb tömegében a szenvedélyeket oly mértékben szítsa fel, amely gyűlölet kiváltásához, és ezzel a társadalmi rend, béke, a harmonikus és toleráns emberi kapcsolatok megzavarásához vezethet.
5. A gyűlöletre uszítás nem más, mint az erőszak érzelmi előkészítése.
6. A Magyar Sziget 2011. rendezvényen elhangzott hangulatkeltő kijelentések alkalmasak gyűlölet kiváltására, a társadalmi rend és béke, a harmonikus és toleráns emberi kapcsolatok megzavarására.
7. A közösség ellenes izgatás megállapításához önmagukban a gyűlöletkeltő kifejezések nem elegendők, ugyanis bűncselekmény csak akkor valósul meg, ha a gyűlöletkeltő kifejezések hatására a sérelem bekövetkezésének reális lehetősége van, mivel a sérelem feltételezett bekövetkezése nem elegendő a bűncselekmény megállapításához.
8. Jelen esetben a közösség elleni izgatás büntetere figyelemmel a gyűlöletkeltő kifejezések önmagukban nem felelnek meg annak a fentebb tárgyalt követelménynek, hogy a bűncselekmény csak akkor valósul meg, ha a veszély a sérelem bekövetkezésének reális lehetőségét hordozza, azaz a veszély feltételezett bekövetkezése nem elegendő a bűncselekmény megállapításához.
9. A töretlen bírói gyakorlat szerint – összhangban a Btk.-val – akkor tekinthető megállapíthatónak a gyűlöletre uszítás bűncselekménye, ha a gerjesztő, lázongó magatartás érzelmi előkészítése egy erőszakos magatartás megvalósulásának.
10. A veszély a sérelem bekövetkezésének reális lehetőségét jelenti, vagyis olyan helyzet fennállását, amikor a folyamatnak a sérelem bekövetkezése irányába ható továbbfejlődése lehetőségeivel számolni kell.
11. Nem elegendő annak előrelátása, hogy a felkeltett gyűlölet akár kiléphet az érzelmek zárt világából és mások számára is láthatóvá válik.

Az alábbiakban a fenti indokolás kifogásolható megállapításaira térek ki, illetve a panaszom végén ismertetem a gyűlöletbeszéd szankcionálhatóságával kapcsolatosan az Emberi Jogok Európai Bírósága által kialakított gyakorlatot annak érdekében, hogy világosan és egyértelműen látható legyen: **a nyomozó hatóság által vádemelésre is alkalmatlannak talált cselekmény olyan, Európa számos országában büntetőjogilag üldözött magatartás, amelyet semmilyen mértékben nem véd az Emberi Jogok Európai Egyezményében biztosított szólásszabadsághoz való jog.**

II. Az erőszakos cselekmények bekövetkezésének reális lehetősége

A BH. 2005/2/46. szerint (Fővárosi Ítéltábla 3. Bf. 111/2003) a kialakult veszélyhelyzetnek konkrétan kell lennie. A „reális” és „konkrét” jelzők által leírt szemantikai tartalom meghatározása definíciószerűen szinte lehetetlen, lényege bizonyosan az, hogy objektív körülmények alapján kell arra következtetni, hogy a negatív vélemény elhangzása ténylegesen alkalmas volt (illetve lehetett volna) arra, hogy erőszakos magatartást váltson ki. E vonatkozásban már **maga a panaszolt határozat is önellentmondásba keveredik**, hiszen egyrészt azt állítja, hogy „A Magyar Sziget 2011. rendezvényen elhangzott hangulatkeltő kijelentések alkalmasak gyűlölet kiváltására, a társadalmi rend és béke, a harmonikus és toleráns emberi kapcsolatok megzavarására”, ennek ellenére azt állapítja meg, hogy nem valósult meg a közösség elleni izgatás azon feltétele, hogy reális esélye lett volna az erőszakos cselekmények kialakulásának. A két állítás azonban egymást logikailag kizárja.

Ahhoz, hogy meg tudjuk ítélni a konkrét esetben az erőszakos cselekmények kialakulásának veszélyét (hogy az túl absztrakt-e, avagy reális), három körülményt kell alaposan megvizsgálni:

- a) Mi volt az elhangzott beszéd tartalma?
- b) A beszédet meghallgató közönség erőszakos cselekedetekre mennyire hajlamos?
- c) Milyen társadalmi kontextusban hangzik el a beszéd?

a) A vizsgált beszédnél erőszakosabb, uszítóbb és rasszistább szöveget maga Adolf Hitler sem mondhatott volna. Fajok háborújáról szól, amelyben erőszakossá, fenevadakká kell válni, hogy képesek legyünk lelőni egy „tetves zsidót”. Mi lehet közvetlenebb kapcsolatban az erőszakos magatartással, mint az, ha valaki másokat nagy nyilvánosság előtt arra szólít fel, hogy váljanak erőszakos fenevadakká, képessé arra, hogy lelőjenek le egy „tetves zsidót”? Mit kell mondani Magyarországon valakinek ahhoz, hogy az a nyomozó hatóság megítélése szerint erőszakra való közvetlen felhívásnak minősüljön?

b) Kétségtelen az is, hogy az erőszak közvetlen veszélyének fennállása nem csak az elhangzott beszéd tartalmától, hanem a befogadó közeg összetételétől is függ. Egy meggyőződéses pacifista csoport előtt elmondott, a feljelentésben foglalttal azonos tartalmú beszéd nyilvánvalóan alkalmatlan lett volna arra, hogy érzelmileg megágyazzon valamely erőszakos magatartásnak. A feljelentésben foglalt esetben azonban a feljelentés tárgyául szolgáló kijelentések a Betyársereg tagjai előtt hangzottak el, akik saját önmeghatározása a következő: *„Kik vagyunk? Nem szentéletű emberek és nem kiscserkészek. Betyárok vagyunk a szó szoros értelmében. A mi szemünkben a köztársaság törvényei nem sokat érnek, a pusztai törvényeit azonban bármilyen körülmények között betartjuk és betartatjuk. Éppen úgy, mint az egykori betyárokat, minket is a hatalom kényszerített arra, hogy törvényen kívüliek legyünk. Büszke muszájbetyárok vagyunk. Nem fogadjuk el a kettős mércét, az elnyomást, idegenek uralmát, mert a puszták népének fiaiként szabadnak születünk és azok is maradunk még a rabságban is. Hiszünk Istenben és a legősibb íratlan törvényekben, tiszteljük a betyárbecsület-kódexet, soha egymást el nem áruljuk. Szeretünk élni, szeretjük a jó bort, pálinkát, a szép nőket, de a harcot, a férfias küzdelmet is. S mindenekelőtt szeretjük a hazánkat, gyönyörű, nagy Magyarországot”* (lásd: <http://betyarsereg.hu/kik-vagyunk>).

Olyan csoportról van szó, amelynek tagjai még a politikailag hozzájuk közel álló személyekkel szemben is hajlamosak erőszakos magatartást tanúsítani (lásd:

<http://kuruc.info/r/6/85782/>). A csoport a nemzetközi hírverést is kapott és külön parlamenti vizsgálóbizottság által elemzett gyöngyöspatai konfliktus kialakításában is „maradandó érdemeket” szerzett (<http://kuruc.info/r/6/75726/>).

c) Az erőszak bekövetkezése reális veszélyének értékelése során az adott időszakban fennálló társadalmi helyzetet is értékelni kell. Az inkriminált kijelentések alig néhány hónappal a gyöngyöspatai események után hangzottak el. Mint emlékeztető, ezek az események nem nélkülözték az erőszakos momentumokat. 2011. április 17-én például konfliktus alakult ki egy másik – korábban a Betyársereggel együtt „járőröző” militáns szervezetnek – a Véderőnek a településre érkezett tagjai és a helyi romák között, amelynek során az egyik, romák lakta ház ablakát kövel bedobták, a helyszínre érkező rendőrök pedig sokkolót, bozótvágó kést és ostorokat is találtak a Véderő tagjainál,¹ körülbelül egy héttel később pedig tömegverekedés tört ki, miután a Véderő tagjai éjszaka behatoltak a település romák lakta részére.² 2011. július elején került sor a gyöngyöspatai polgármester választásra, amely szintén nem volt mentes a konfliktusoktól, és amelyről az országos média is beszámolt. A sérelmezett kijelentések tehát olyan időszakban hangzottak el, amikor eleve jelentős etnikai feszültségek jellemezték a magyar társadalmat, ami az erőszak bekövetkezésének reális veszélyéhez nyilvánvalóan hozzájárult.

A fentieket összefoglalva a következők rögzítendők.

A feljelentésben foglaltaknál egyértelműbb uszítás (erőszakra való közvetlen felhívás hangulati elemekkel fűszerezve – lásd: „*Ha esetleg, ott fekiüdne édesanyád vérbe fagyva, és egy mocskos cigány szurkálná belé a kést*”) és ennél erőszakosabb hallgatóság jelenleg Magyarországon nehezen képzelhető el. Egy etnikai feszültségektől terhes időszakban nyíltan szélsőséges, erőszakos közeg előtt elhangzott nyíltan neonáci uszítást nem értékelt a nyomozó hatóság bűncselekménynek.

Továbbra is fennmarad a kérdés, mit ért a hatóság reális veszély fennállásán, ha nem ezt? Az bizonyosan téves jogértelmezés lenne, ha a hatóság tényleges erőszakot követelne meg, ugyanis közösség elleni izgatásnak nem tényállási eleme az erőszakos magatartás bekövetkezése. Ahogy a Btk. kommentár is fogalmaz: „*A közösség elleni izgatás veszélyeztető bűncselekmény, amelynek törvényi tényállása célzatot, egyenes szándékot nem követel meg. A cselekmény megvalósulásához az is elegendő, ha az elkövető tudatában van annak, miszerint sokak előtt tett megnyilvánulása a gyűlölet szítására alkalmas, és ebbe a lehetséges következménybe belenyugszik.*”

Figyelembe kell venni azt is, hogy az erőszak bekövetkezésének reális veszélye, mint mérce nem jelenti azt, hogy a reálisan bekövetkezhető erőszaknak azonnalinak kell lennie. A veszély reális volta nem jelenti egyúttal a szoros időbeli összefüggés szükségességét. A 2008-2009-ben elkövetett roma-gyilkosságok nyilvánvalóvá tették, hogy a gyűlöletpropaganda nem feltétlenül azonnali, robbanásszerűen jelentkező erőszakot generálhat, hanem gyűlöletkeltő hatását kifejtheti késleltetve is.

Nem lehet megalapozott a nyomozó hatóság azon feltevése, hogy Tyirityán Zsolt tudata – ismerve a közönséget, amely előtt beszélt – nem fogta át annak lehetőségét, hogy az elhangzottak alkalmasak lehetnek arra, hogy a közönség valamely tagját erőszakos

¹ http://index.hu/belfold/2011/04/17/ismet_pattanasig_feszult_a_helyzet_gyongyospatan/

² http://index.hu/belfold/2011/04/26/verekedes_gyongyospatan/

magatartásra sarkallják valamely zsidó, cigány, vagy nem európai rasszjegyeket viselő személy ellen, és ennek lehetőségébe – legalábbis – nem nyugodott bele.

Amíg ezt a feltevést a nyomozó hatóság nem támasztja alá valamilyen érdemi érveléssel (amely túl megy azon, hogy kijelenti: ezek a feltételek nem álltak fent), addig a nyomozás megszüntetéséről rendelkező határozata megalapozatlannak és így jogsértőnek tekintendő.

III. Az egyértelmű magyar bírói gyakorlat hiányáról

A nyomozást megszüntető határozat azt tartalmazza, hogy a határozat meghozatalára az egyértelmű bírói gyakorlatra tekintettel került sor. Álláspontom szerint a gyakorlat messze nem olyan egyértelmű, korábbi bírósági döntések akár jogerősen, akár első fokon állapították meg terheltek büntetőjogi felelősségét olyan nyilatkozatok miatt, amelyeknek sem tartalma nem volt olyan uszító, sem közönsége nem volt olyan szervezeten és nyíltan erőszakos, mint a panasszal támadott határozatban foglalt esetben. Példa erre az EBH1999. 6 számon közzétett Legfelsőbb Bírósági döntés. Az alapul fekvő ügyben a „terhelt az 1956-os forradalom és szabadságharc 40. évfordulója alkalmából ünnepi nagygyűlést szervezett október 23-án 15 órára Budapesten a Szabadság térre, amelyre az ünnepi beszédét már előzetesen megírta. A beszédében a politikai élet közszereplőit olyan cionista gazembereknek jellemezte, akik kifosztják az országot és akiktől feltétlenül meg kell szabadulni, akiket ki kell söpörni a hatalomból. Intézkedéseket sürgetett annak érdekében, hogy a zsidókat távolítsák el a gazdasági, a politikai és a kulturális élet vezető pozícióiból, esetleg az országból.” Az elsőfokú bíróság a terhelt bűnösségét közösség elleni izgatás büntetében állapította meg, és ezért őt 1 évi – végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetésre ítélte. A Legfelsőbb Bíróság a döntést helybenhagyta.

Ennek fényében mindenképpen indokolt lenne, ha a panasszal támadott határozatban elbírált ügyben a bíróság mondana ítéletet, és nem a nyomozó hatóság.

IV. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának egyértelmű gyakorlatából

Annak ellenére, hogy az Emberi Jogok Európai Egyezménye biztosítja a szólásszabadsághoz való jogot, teljesen egyértelmű az Emberi Jogok Európai Bíróságának (Bíróság) gyakorlata alapján, hogy a gyűlöletbeszéd nem védett magatartás, és ezzel összhangban büntetőjogilag üldözhető. Az *Erbakan v. Turkey* (no. 59405/00, 56. §, 2006.07.06) ügyben mondta ki a Bíróság, hogy „[...] minden emberi lény egyenlő méltóságú személyként való elismerése és tisztelete a demokratikus, plurális társadalmak alapját képezi. Így elvi alapon, bizonyos demokratikus társadalmakban **szükségesnek tekinthető minden olyan kifejezési forma használatának szankcionálása vagy éppen megelőzése, amely az intolerancián alapuló gyűlöletet terjeszti, arra uszít, azt támogatja vagy igazolja [...]**”. Ezen elvet a Bíróság pedig következetesen érvényesíti is. Panaszom végén a Bíróság gyakorlatából idézek röviden összefoglalva néhány ügyet, hogy látható legyen az egyértelmű európai sztenderd a gyűlöletbeszéd kapcsán.

Garaudy v. France (no. 65831/01)

2003.06.24. Befogadhatósági döntés

Roger Garaudyt, „A modern Izraelt megteremtő mítoszok” című könyv szerzőjét elítélték emberiség ellen elkövetett bűncselekmények létezésének kétségbe vonásáért, személyek egy csoportja – jelen esetben a zsidó közösség – elleni nyilvános rágalmazásért és fajgyűlöletre uszításért. Garaudy a szabad véleménynyilvánításhoz való jogának sérelmét állította.

A Bíróság megállapítása szerint a **kérelmező kijelentéseinek tartalma kimeríti a holokausztagadás fogalmát. A testület rámutatott arra, hogy „az emberiség ellen elkövetett bűncselekmények tagadása az egyik legsúlyosabb formája a zsidóság faji alapon történő rágalmazásának és a velük szembeni gyűlöletre uszításnak”. Egyértelműen megalapozott történelmi események megtörténtének vitatása nem jelent tudományos vagy történelmi kutatást; a valódi cél a Nemzeti Szocialista rendszer rehabilitálása és az áldozatok azzal való megvádolása volt, hogy maguk hamisították meg a történelmet. Az ilyen cselekmények nyilvánvalóan összeegyeztethetetlenek azokkal az alapvető értékekkel, amelyek előmozdítására az Egyezmény törekszik. A Bíróság ezért a 10. Cikket alkalmazta és megállapította, hogy Garaudy nem hivatkozhat a 10. Cikkre. A Bíróság a kérelmet befogadhatatlannak nyilvánította.**

Norwood v. the United Kingdom (no. 23131/03)*

2004.11.16. Befogadhatósági döntés

Mark Anthony Norwood kitette az ablakába a Brit Nemzeti Párt plakátját, amely pártnak tagja is volt, a plakát a lángoló ikertornyokat ábrázolta. A kép a következő szöveggel volt ellátva: „**Ki az iszlámmal Nagy-Britanniából – Védjük meg a brit népet**”. Ennek eredményeként vallási csoporttal szembeni ellenséges érzelmek kifejezéséért elítélték. Norwood, többek között, azt állította, hogy a véleménynyilvánítás szabadságához való joga sérült.

A Bíróság úgy találta, hogy **egy vallási csoporttal szembeni olyan általános és indulatos támadás, amely a csoportot, mint egészét egy súlyos terrorista cselekménnyel kapcsolja össze, nem egyeztethető össze az Egyezmény által kinyilvánított és garantált értékekkel, különösen a toleranciával, a társadalmi békével és a diszkrimináció tilalmával. Emiatt a Bíróság úgy döntött, hogy Norwood nem formálhat jogot a 10. Cikk által biztosított védelemre. A Bíróság a kérelmet befogadhatatlannak nyilvánította.**

Pavel Ivanov v. Russia (ügyszám : 35222/04)

2007.02.20. Befogadhatósági döntés

Pavel Ivanov egy olyan **cikksorozatot írt és publikált, amely a zsidóságot úgy mutatta be, mint a gonosz megtestesülését Oroszországban. Az orosz néppel szembeni összeesküvéssel vádolta őket és kijelentéseinek hangneme egyértelműen antiszemita volt. Etnikai, faji és vallási gyűlöletre való uszításért elítélték.**

A Bíróság Ivanov kifogásait lényegüket tekintve, a 10. Cikk alá tartozó véleménynyilvánítás szabadságához való jog sérelmére vonatkozóan tekintette. Megítélése szerint **a kérelmező, aki az írásaiban arra törekedett, hogy „a zsidó néppel szembeni gyűlöletre uszítson” és támogatott egy meghatározott etnikai csoporttal szembeni erőszakot, nem formálhat**

jogot a 10. Cikk által biztosított védelemre. A Bíróság a kérelmet **befogadhatatlannak** nyilvánította.

Féret v. Belgium (ügyszám : 15615/07)

2009.07.16.

Daniel Féret belga parlamenti képviselő és a Nemzeti Front – Front Nationaal – nevű politikai párt elnöke volt Belgiumban. A választási kampány alatt különböző röplapokat osztogattak, a következő szlogenekkel: „**Lépünk fel Belgium iszlamizálása ellen**”, „**Vessünk véget a hamis integrációs politikának**” és „**Küldjük haza a nem-európai munka-keresőket**”. Féret-t rasszista diszkriminációra való uszításért elítélték. Közmunkára ítélték és 10 évre eltiltották attól, hogy parlamenti hivatalt viselhessen. A véleménynyilvánítás szabadságához való jogának sérelmét állította.

A Bíróság álláspontja szerint **a Féret által használt kifejezések egyértelműen alkalmasak a bizalmatlanság, az elutasítás vagy éppen a gyűlölet érzésének felkeltésére a külföldiekkel szemben, különösen a közösség kevésbé tájékozott tagjai körében.** Az általa közvetített üzenet, egy választási időszakban, fokozott veszélyt hordoz és egyértelműen eléri a fajgyűlöletre való uszítás szintjét. A kérelmező elítélését a zavargás megelőzéséhez fűződő érdek és mások, nevezetesen a bevándorló közösség tagjai jogainak védelme indokolta. A Bíróság megállapítása szerint nem valósult meg a 10. Cikk sérelme.

Vejdland and Others v. Sweden (ügyszám : 1813/07)

2012.02.09.

Az eset a kérelmezők elítélésével volt kapcsolatban azért, mert **egy gimnáziumban megközelítőleg 100 olyan röplapot osztottak szét,** amelyet a svéd bíróságok a homoszexuálisokra nézve sértőnek ítélték. A kérelmezők egy Nemzeti Ifjúság nevű szervezeten keresztül terjesztették a röplapokat úgy, hogy a diákok szekrényén vagy szekrényében helyezték el azokat. **A röplapokon szereplő kijelentések főleg olyan állításokat tartalmaztak, mint a homoszexualitás egy „deviáns szexuális hajlam”, „erkölcsileg romboló hatással van a társadalom felépítményére” és hogy a homoszexualitás tehető felelőse a HIV és az AIDS kialakulásáért.** A kérelmezők azt állították, hogy **nem állt szándékukban a homoszexuálisok, mint csoport irányában megvetést kifejezni** és hogy a tevékenységük célja az volt, hogy a svéd iskolákban folyó oktatásban tapasztalható tárgyilagosság-hiányról vitát kezdeményezzenek.

A Bíróság úgy találta, hogy **a fenti kijelentések súlyos és előítéletet ébresztő állítások, még akkor is, ha nem tekinthetők direkt felhívásnak gyűlöletből fakadó cselekmények elkövetésére.** A Bíróság hangsúlyozta, hogy a szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés ugyanolyan súlyos, mint a „fajon, származáson vagy bőrszínen” alapuló diszkrimináció.

A Bíróság következtetése értelmében nem állapítható meg a 10. Cikk sérelme, a svéd hatóságok beavatkozása a kérelmezők véleménynyilvánítás szabadságához való jogának gyakorlásába nem haladta meg azt a szintet, amely egy demokratikus társadalomban szükséges mások jó hírnevének és jogainak védelme érdekében.

Általános szabályként a Bíróság befogadhatatlanságot állapít meg az Egyezmény értékeivel való összeegyeztethetlenség alapján az olyan kérelmek esetében, amelyek valamely totalitárius tan talaján állnak vagy amelyekben a demokratikus rendet veszélyeztetető eszmék fejeződnek ki és alkalmasak arra, hogy egy totalitárius rendszer visszaállításához vezessenek.

Tisztelt Főügyészség!

A fent részletesen kifejtettek miatt álláspontunk szerint sérelem bekövetkezésének reális veszélye fennállt, a magyar bírói gyakorlat a kérdésben nem egyértelmű, ugyanakkor az Emberi Jogok Európai Bíróságának – az alapvető szabadságjok határainak szempontjából kiemelkedő jelentőségű – gyakorlata világos abban a kérdésben, hogy gyűlöletbeszéd nem élvez a szólásszabadság által garantált védelmet. Ezért kérjük a nyomozást megszüntető végzés hatályon kívül helyezését és a nyomozás lefolytatását.

Budapest, 2012. április 13.

dr. Kádár András Kristóf
társelnök
Magyar Helsinki Bizottság